

РЕШЕНИЕ

№ 438

гр. Пловдив, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно търговско дело № 20235001000617 по описа за 2023 година

Производството е въззивно по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 93/13.07.2023 г. по т.д. № 216/2022 г. на ОС-Пазарджик в неговата част, с която е осъдено „С.-С.“ЕООД-гр.С. да заплати на „С.г.“ЕООД-гр.В. на основание чл. 265,ал.1,предл.2 от ЗЗД сумата 12 204 лв., ведно със законната лихва, считано от 18.01.2023 г. до окончателното изплащане, както и разноски за заплатена ДТ в размер на 488,16 лв.

Жалбоподателят „С.-С.“ООД-гр.С. моли решението да бъде отменено в обжалваната негова част като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в жалбата от 19.08.2023 г., и да бъде постановено от въззивния съд решение, с което предявеният срещу от него насрещен иск да бъде отхвърлен. Като ответник по насрещния иск в производството пред окръжния съд оспорва този иск като неоснователен. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата „С.г.“ЕООД-гр.В. моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в писмен отговор от 4.10.2023 г. Като ищец по насрещните искове в производството пред окръжния съд

предявява обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 79, ал.1 във вр. с чл. 265, ал.1, предл.2 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответника да му заплати сумата 12 204 лв. лв., представляваща заплащане на дейност по довършване на изпълнението на съоръжението оркестрина, състоящо се от преправяне, монтиране и сглобяване на метална конструкция съгласно изискванията на дружеството, обективизирано във фактура №****/14.10.2022 г., издадена от доставчик „С.“ООД-гр.В. на дружеството „С.г.“ЕООД-гр.В. като получател, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба по насрещния иск. Претендира за присъждане на разноски за въззивното производство.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалваното решение съобразно разпоредбата на чл. 269 от ГПК и във връзка с оплакванията и исканията на жалбоподателя, прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и намери за установено следното:

С подадената на 14.12.2022 г. искова молба ищецът „С.-С.“ЕООД-гр.С. (след 9.03.2023 г. „С.-С.“ООД) претендира да бъде осъден ответника „С.г.“ЕООД-гр.В. да му заплати сумата 34 567,20 лв., представляваща незаплатена услуга за произведена метална конструкция съгласно фактура №*****/10.08.2022 г., и сумата 989 лв., представляваща законна лихва върху посочената главница за периода от 1.09.2022 г. до 12.12.2022 г. Със съдебното решение от 13.07.2023 г. окръжният съд уважава исковете, като приема, че между страните е бил сключен договор за изработка на съоръжението оркестрина, който е бил изпълнен от ищеца, но ответникът като възложител не му е заплатил възнаграждението в размер на исковата сума, поради което присъжда претендираните от ищеца две суми. Решението на окръжния съд в тази негова част не е обжалвано и е влязло в сила. Установено е следователно наличието на договорно правоотношение между страните по договор за изработка на оркестрина, с оглед изпълнението на работата по който ищецът е издал на ответника фактурата от 10.08.2022 г.

С отговора на исковата молба от 6.01.2023 г., уточнен с молба-насрещен иск от 18.01.2023 г., ответникът „С.г.“ЕООД-гр.В. предявява срещу „С.-С.“ЕООД-гр.С. насрещен иск за присъждане на сумата 12 204 лв., представляваща заплащане на дейност по довършване на изпълнението,

състоящо се от преправяне, монтиране и сглобяване на метална конструкция съгласно изискванията на дружеството, обективирано във фактура №****/14.10.2022 г., съгласно която търговското дружество „С.“ООД-гр.В. е извършило за „С.г.“ЕООД-гр.В. ремонт преработка пана, хиксове, 2 бр. ферми комплект, колона, рамки за каси, фургони на стойност 12 204 г. Във фактурата е посочено, че дължимата сума е 10 170 лв., ДДС 20% е 2 034 лв. и сумата за плащане е 12 204 лв. Ищецът по насрещния иск твърди, че единственото извършено изпълнение от дружеството „С.-С.“ЕООД на изработката на оркестрина представлява доставянето в насипно състояние на различни метални елементи и че е обективно невъзможно изсипани и струпани в обекта на „С.г.“ЕООД желяза да бъдат третираны, първо, като завършена конструкция и, второ, като конструкция, отговаряща на предоставено задание. Твърди, че реално не е получавало изготвена цялостна конструкция от „С.-С.“ЕООД и не е приемало какъвто и да било документ, свидетелстващ завършването на СМР или поръчка. Твърди, че при установяването на липсата на готова оркестрина дружеството е направило опит за доброволно разрешаване на ситуацията и предложение за завършване на насипните метални части в цялостна конструкция, но завършване, сглобяване и изработка на подобна готова конструкция оркестрина не е налице. Твърди, че затова със собствени средства и усилия е заплатило на дружеството „С.“ООД-гр.В. сумата 12 204 лв., представляваща заплащане на дейност по преправяне, монтиране и сглобяване на метална конструкция съгласно изискванията на дружеството. Твърди, че в резултат на допълнително направените интервенции предоставените от ищеца насипни материали са преработени, сглобени и монтирани в обекта на „С.г.“ЕООД. Затова претендира за присъждане на сумата 12 204 лв.

С отговора от 7.02.2023 г. на насрещната искова молба ответникът по насрещния иск „С.-С.“ЕООД заявява, че той е предал на 10.08.2022 г. поръчаната му за изработване оркестрина и от тогава до датата на получаване на исковата молба дружеството „С.г.“ЕООД бездейства и не заявява свои претенции. Заявява, че ищецът по насрещния иск не оспорва, че е приел лично изработената оркестрина и нито в отговора на исковата молба, нито в насрещния иск се твърди за недостатъци на получената работа. Счита, че тъй като поръчващият не е възразил веднага след приемането на работата, то тя е била приета без възражение, още повече че фактурата е осчетоводена в ДДС

дневника за покупките му и е ползвал съответния данъчен кредит.

С молбата от 6.03.2023 г. ищецът по насрещния иск „С.г.“ЕООД заявява, че оркестрината е голямо съоръжение и за да бъде приета трябва да бъде завършена в цялост като изделие-оркестрина. Заявява, че „С.-С.“ЕООД не посочва това да е направен и никъде не е обективизирано завършването на оркестрината, поради което е невъзможно да бъде прието наличието на изпълнение. Заявява, че изпълнителят твърди, че е извършил напълно изработването на оркестрина по задание, а не е представено нито какво е това задание, според което те смятат, че са завършили изделието, нито какво точно е самото завършено от ищеца изделие.

С обжалваното съдебно решение окръжният съд приема, че когато възложената работа е извършена с недостатъци за възложителя „С.г.“ЕООД се поражда потестативното право да избере една от алтернативно предвидените в чл. 265, ал.1 от ЗЗД възможности, сред които е заплащане на разходите, необходими за отстраняването им, която възможност в случая е избрал ищецът по насрещния иск. Съдът приема за установено, че завършеното изделие не е било предадено на ищеца по насрещния иск (било е на елементи, опаковани и се е наложило преправяне), поради което той е ангажирал дружеството „С.“ООД да довърши изделието оркестрина, като го сглоби и „изправи“ като конструкция, за което е заплатил 12 204 лв., видно от представената фактура. Съдът приема за установено, че ищецът по насрещния иск не е отправил писмено възражение, а е приел работата - доставената му и изготвена оркестрина като съоръжение на отделни елементи, които са били опаковани. Съдът приема, че от свидетелските показания на свидетеля Й.Н., работещ в „С.“ООД, се установява, че при разпечатването и сглобяването на конструкцията са открити редица недостатъци и несъвпадения, а за да бъде сглобена и изправена са били извършени дейности, посочени в показанията му, които са на стойност 12 204 лв. Съдът преценява, че ищецът по насрещния иск не е направил възраженията си своевременно, като твърди, че при сглобяването открил недостатъците и уведомил ответника, а, от друга страна, ответникът по насрещния иск не установява при уведомяване за възникналите дефекти и недостатъци да е поел инициативата сам да ги отстрани, като между страните няма уговорен срок, в който да се направят възраженията, тъй като липсва писмен договор, поради което те са направени своевременно от

ищеца и ответникът по насрещния иск дължи тяхното заплащане. Затова съдът уважава насрещния иск, като осъжда „С.-С.“ЕООД да заплати на „С.г.“ЕООД исковата сума 12 204 лв., ведно със законната лихва върху тази сума от датата 18.01.2023 г. (датата на подаването в съда на молбата-насрещен иск).

С въззивната жалба жалбоподателят твърди, че решението е неправилно в обжалваната негова част, тъй като по делото е установено, че на 10.08.2022 г. „С.г.“ЕООД изцяло и без забележки приема изработеното от „С.-С.“ЕООД, който извод е направил окръжния съд при разглеждането на първоначалния иск и той се подкрепя и от изричната покана, изпратена до ответника, осчетоводяването на процесната фактура за изработване на оркестрина, както и от изводите на приетото заключение на ССЕ, включително поисканото от „С.г.“ЕООД възстановяване на ДДС. Посочва, че съдът е приел за установено, че техническа документация не е представена по делото от никоя от страните. Твърди, че тези два извода са в противоречие с последващия извод на съда, че приетата работа имала недостатъци и те са вследствие на действия на изпълнителя „С.-С.“ЕООД. Заявява, че не е задължение на изпълнителя „С.-С.“ЕООД да сглобява оркестрината, а да произведе отделните детайли и точно тези отделни детайли са доставени и предадени на възложителя, като всички детайли са опаковани отделно според показанията на свидетеля, поради което „С.-С.“ЕООД е изпълнило точно и стриктно договореното. Заявява, че според показанията на свидетеля той е заведен в един склад и му е обяснено, че трябва да сглоби оркестрината, като по делото липсват документи и свидетелски показания, които категорично да обосноват и докажат, че обект на отстраняване на недостатъците са детайлите, изработени от „С.-С.“ЕООД. Заявява, че според показанията на свидетеля са сглобили съоръжението, което трябвало да изглежда като оркестрина, с преработване и с допълнителни работи го укрепили, но основанието на издадената фактура е различно, а именно ремонт преработка пана, хиксове, 2 бр. ферми комплект, колона, рампа за каси, фургони, като в решението съдът не прави анализ на разминаването между свидетелските показания и основанието за издаване на фактурата, с която „С.г.“ЕООД претендира, че е заплатило отстраняването на недостатъците. Посочва, че монтажът и укрепването извън проекта, който не е представен от ищеца по насрещния иск, не са свързани с отговорност по чл. 265 от ЗЗД. Заявява, че следва да се

отчете и фактът, че оркестрината представлява беседка за музиканти и към нея няма фургони, а те са свършено друго съоръжение, което нито е свързано, нито е необходимо за оркестрината, а във фактурата не е посочена негова стойност, което е от значение за установяване на насрещната претенция по размер. Твърди, че окръжният съд не е разгледал и не се е произнесъл по направени от дружеството възражения относно това, на първо място, че исковата претенция не е конкретизирана дали е с или без ДДС, като в диспозитива на решението също не е посочено дали присъдената сума е с ДДС или без ДДС, на второ място, за размера на исковата претенция, и, на трето място, че вписаното основание на издадената фактура, с която се твърди, че се доказват разходи за поправка на недостатъци на изработеното, се разминават с изложението в насрещния иск. Заявява, че съдът е постановил да се заплатят и лихви върху главницата, но ако се вземе предвид, че сумата е с ДДС, то тогава не е посочено на какво основание се начислява лихва върху дължимия данък при положение, че той не се дължи за плащане от „С.г.“ЕООД, а държавата му го заплаща (и по двете сделки, тази между „С.г.“ЕООД и „С.-С.“ЕООД и тази между „С.г.“ЕООД и „С.“ООД, държавата заплаща дължимото ДДС на „С.г.“ЕООД), поради което съдебното решение е неправилно в тази му част и постановява неоснователно обогатяване за ищеца по насрещния иск със сумата на присъдената лихва за забава върху ДДС.

С отговора на въззивната жалба ответникът по нея заявява, че предмет на казуса е не дали е извършено някакво изпълнение, а извършено ли е описаното в издадената фактура и претендирано за плащане изпълнение. Заявява, че жалбоподателят е извел откъслечни фрагменти от депозираните мотиви, молби и отговори, като придава смисъл различен от общото обяснение и разяснение, целящо да внуши съществуването на правоотношения, за които реално няма доказателства. Заявява, че жалбоподателят прави извод, че дружеството-възложител е приело изработената оркестрина, но не е ясно как е приета и какво точно е прието, а оркестрината сама по себе си е голямо съоръжение и за да бъде приета тя трябва да бъде завършена в цялост като изделие-оркестрина, но изпълнителят никъде не споменава това да е направено, никъде не е обективизирано завършване на оркестрината, поради което е невъзможно да бъде прието наличието на изпълнение. Заявява, че изпълнителят твърди, че е извършил напълно изработването на оркестрина по задание, а реално не е представено

нито какво е това задание, според което той смята, че е завършил изделието, нито какво точно е самото завършено от изпълнителя изделие.

Съгласно разпоредбата на чл. 258 от ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение. Съгласно чл. 261, ал. 1 от ЗЗД изпълнителят е длъжен да изпълни работата така, че тя да бъде годна за предвиденото в договора предназначение. Съгласно чл. 264 от ЗЗД поръчващият е длъжен да приеме извършената съгласно договора работа, като при приемането той трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане, за които недостатъци поръчващият трябва да извести изпълнителя веднага след откриването им, а ако не направи такива възражения, работата се счита приета. Съгласно чл. 265, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД, ако изпълнената работа има недостатъци, поръчващият може да иска заплащане на разходите, необходими за поправката. Съгласно чл. 266, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД поръчващият трябва да заплати възнаграждението за приетата работа. В случая между страните е сключен договор за изработка на оркестрина, който по своята правна природа несъмнено е договор за изработка, поради което за уреждане на отношенията, респективно на спора между тях приложими са нормите на чл. 258 и сл. от ЗЗД. С оглед създадената между страните облигационна връзка по договора за изработка на оркестрина е издадена на 10.08.2022 г. от дружеството-изпълнител „С.-С.“ЕООД фактура №***** за плащане на сумата 34 567,20 като възнаграждение от възложителя „С.г.“ЕООД за, както е посочено във фактурата, изработка на оркестрина съгласно техническа документация, предоставена от възложителя. Няма спор между страните, че изработеното от изпълнителя „С.-С.“ЕООД съоръжение оркестрина е било предадено на възложителя „С.г.“ЕООД, с оглед на което е била изготвена и посочената фактура. Видно от заключението на ССЕ от 10.04.2023 г., изготвено от вещото лице Л.А., прието в съдебното заседание на окръжния съд на 18.04.2023 г., фактурата е осчетоводена в счетоводствата на двете дружества през месеца на издаването ѝ месец август на 2022 г., съответно, включена е в дневниците за продажби и покупки и в справките-декларации по ЗДДС за същия месец, ДДС върху продажбите е внесен от дружеството-ищец „С.-С.“ЕООД и от дружеството-ответник „С.г.“ЕООД е

упражнено правото на данъчен кредит през м. август на 2022 г. Видно от същото заключение, към датата на извършването на проверката от вещото лице плащане не е извършено, в дружеството-ищец „С.-С.“ООД по партидата на „С.г.“ЕООД по сметка 411-Клиенти е записано вземане в размер на 34 567,20 лв. по фактура №*****/10.08.2022 г., а в дружеството-ответник „С.г.“ЕООД по партидата на „С.-С.“ЕООД по сметка 401-Доставчици е записано задължение в размер на 34 567,20 лв. по фактура №*****/10.08.2022 г. Установява се следователно, че през месец август, когато е издадена фактурата и когато тя е осчетоводена в счетоводствата на двете дружества, съоръжението е било изработено и предадено от изпълнителя на възложителя. Ответникът не оспорва, че е получил съоръжението оркестрина, изработено от ищеца, но твърди, че то е имало недостатъци, поради което с насрещния иск предявява за присъждане вземане за сумата за направените от него разходи по фактура №*****/14.10.2022 г. за неговата поправка при условията на чл. 265, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД. Дружеството-възложител обаче нито твърди, нито установява да е уведомил изпълнителя за констатирани недостатъци във времето от месец август на 2022 г. до датата на предявяването на насрещния иск 18.01.2023 г., включително и след като е получил от изпълнителя поканата за плащане на възнаграждението на 14.11.2022 г. (представена в копие с първоначалната искова молба) и след като е издадена фактура №*****/14.10.2022 г. за извършена според ищеца по насрещния иск поправка на съоръжението. Видно от фактура №*****/14.10.2022 г., тя е издадена за извършените от „С.“ООД за „С.г.“ЕООД работи, които са посочени в нея – ремонт преработка пана, хиксове, 2 броя ферми комплект, колона, рамки за каси, фургони. Видно от показанията на свидетеля Й.А.Н., разпитан по искане на ищеца по насрещния иск „С.г.“ЕООД в съдебното заседание на окръжния съд на 18.04.2023 г., той работи във фирма „С.“, извършвал е дейности по сглобяване и монтиране на цирково съоръжение оркестрина в цирковото шاپито на „В.“-В. през есента на 2022 г., извикал го е собственикът на „С.г.“ и на „В.“ за да разгледа това, което са закупили или оставили за сглобяване, тъй като не е имало кой да го сглоби това съоръжение, фирмата го включила в програмата си да го сглоби, при огледа имало детайли, които били оставени на склад в базата, опаковани на земята и нищо повече, след няколко седмици сглобили съоръжението, което трябвало да изглежда като оркестрина, с преработване и с допълнителни работи го укрепили, всички детайли били

самостоятелно опаковани във фолио, било една камара от детайли, като всеки един или по два детайла били опаковани, нямало детайли с нарушена опаковка, неговата фирма монтирала и преработила, имало детайли, които в процеса на работа не съответствали на размери и посока, което отнело определен период от време, тъй като прерязали и пребоядисали, преработили изцяло това, което било оставено на земята, не липсвали детайли като количества, те само преработвали конкретни детайли, укрепили съоръжението, защото след като го изправили то било нестабилно и са наложило допълнително укрепване. Видно от същите показания, „пана“ означава конструкция на стълбищна клетка, като допълнително задание направили пана, които служат за стълбищна клетка за укрепване на оркестрината, „хиксове“ са за укрепване на оркестрината, изработили два броя ферми с комплект колони, рамките за каси са за стълбищните клетки, които изградили, фургоните били идеен проект, за да свържат фургоните с оркестрината, за да може изпълнителите да преминават по нещо като топла връзка, това е проект, който не е изработен, но е включен във фактурата, целта е да се осъществи топла връзка между фургоните и оркестрината, не са описани във фактурата тези ферми, които са прерязани и пребоядисани, описани са само по-скъпите работи. Установява се следователно от тези показания, че изпълнената от служителите на фирмата „С.“ООД работа е по монтирането и укрепването на съоръжението окрестрина, а не за негова, респективно на неговите детайли, поправка. Неоснователно ищецът по насрещния иск претендира от тази фирма да е извършена дейност по довършване на изпълнението, състоящо се от преправяне, монтиране и сглобяване на металната конструкция оркестрина. Видно е както от свидетелските показания, така и от описанието на извършената работа във фактурата от 14.10.2022 г., относно същността на която работа са дадени и ясни обяснени от свидетеля, оркестрината е била в съоръжение (шапито) на ответника в състояние на детайли, надлежно опаковани и складирани, фирмата е била ангажирана да извърши нейния монтаж на място, при монтажа са извършени само дейности, необходими за монтирането и укрепването на съоръжението без то да е преправяно. Видно е от показанията на свидетеля, че са били преработени конкретни детайли, но тези ферми, които са прерязани и пребоядисани, дори не са описани във фактурата, от което следва, че всички работи, които са извършени при монтирането на

оркестрината, са били такива, свързани именно с монтажа, а не с недостатъци на изработените детайли. Освен това от показанията на свидетеля е видно, че е извършено укрепване на съоръжението, което несъмнено не е част от неговото изработване, а е необходимо да бъде направено впоследствие, вече при готово изделие, с оглед осигуряване на неговото безопасно ползване след изграждането му, включително свидетелят ясно посочва, че паната са конструкция на стълбищна клетка, която те направили като допълнително задание, и тя служи за укрепване на оркестрината, т.е. те не са част от изготвеното във вид на детайли от изпълнителя „С.-С.“ЕООД съоръжение, което впоследствие е трябвало възложителят да монтира на място, без тази дейност да е обаче част от изработката на оркестрината. В показанията на свидетеля ясно е обяснено, че и хиксовете са за укрепване на оркестрината, както и че са били изработени два броя ферми с комплект колони, а също че рамките за каси също са за стълбищните клетки, които изградили. Установява се от показанията на свидетеля и че фургоните не са част от оркестрината, като те са били само в проект, не са били изработени, но са включени във фактурата. Установява се следователно от тази показания, че извършената от фирмата „С.“ООД работа по фактурата от 14.10.2022 г. е по сглобяването и монтирането на място на оркестрината, а не е по довършване на изпълнението, респективно по преправяне на доставените детайли. Установява се, че ищецът по насрещния иск е приел изработеното от „С.-С.“ЕООД изделие оркестрина във вид на детайли през месец август на 2022 г., възложил е монтажа му на фирмата „С.“ООД и е следвало да ѝ плати за работата съгласно издадената на 14.10.2022 г., тази фирма е изпълнила именно и само монтаж на оркестрината, но не е поправяла недостатъци на изработеното съоръжение, като във времето до подаване на насрещния иск на 18.01.2023 г. възложителят не е предявил претенции към изпълнителя, като не е и имал основание да го направи. Не се установява следователно наличие на хипотеза по чл. 265, ал.1, т.2 от ЗЗД – изработеното изделие-съоръжение оркестрина във вид на части, подлежащи след това отделно на монтаж, който обаче не е част от изработката, да е имало недостатъци, които възложителят да е следвало да поправя и за такава поправка да е направил разходи. Напротив, установява се, че фактурата от 14.10.2022 г. касае извършването на работа, която е по монтажа на оркестрината на място, а не за поправка на недостатъци на изработеното от „С.-С.“ЕООД съоръжение. Основателно е

оплакването на жалбоподателя, че в случая задължение на изпълнителя е да произведе отделните детайли, а не да сглобява оркестрината, както и че не е установено при сглобяването на оркестрината да са били налице недостатъци на изработените детайли и такива да са били отстранявани, поради което извършените монтаж и укрепване не са свързани с отговорност по чл. 265 от ЗЗД. Като е приел наличие на основание за уважаване на претенцията по насрещния иск за присъждане на сумата 12 204 лв. при хипотеза на чл. 265, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, окръжният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и предявеният иск следва да бъде отхвърлен. Съответно, следва решението да бъде отменено и в частта му, с която е присъдено на ищеца по насрещния иск и акцесорното вземане за законна лихва върху тази главница. Следва при тези обстоятелства само да се отбележи, че с оглед посоченото във фактурата от 14.10.2022 г. е несъмнено, че сумата 12 204 лв. включва ДДС, тъй като в нея изрично е указано, че сумата за работата е 10 170 лв. и ДДС е 2 034 лв., като ответникът по насрещния иск не е възразил в производството пред окръжния съд относно неоснователност на претенцията за присъждане на лихви върху частта от сумата за ДДС, каквото възражение се прави за първи път във въззивната жалба. По начало при надлежно заявено такова възражение в тежест на тази страна е и да установи негова основателност, тъй като сумата за ДДС е част от възнаграждението за работата, а доколкото ДДС не се възстановява по конкретна фактура, а въз основа на справки за дължим за внасяне и за получаване ДДС, ако се твърди сумата да е била възстановена на ищеца по насрещния иск и затова присъждане на лихва върху тази сума да не следва да се постановява, то това обстоятелство е следвало да бъде конкретно установено чрез проверка от ССЕ, каквото доказателства в случая не е било нито ангажирано, нито събирано в производството по спора.

Установява се, че въззивната жалба е основателна, решението на окръжния съд следва да бъде отменено в обжалваната негова част и да се отхвърли предявеният насрещен иск. Съответно, не са дължими и лихви и разноски в полза на ищеца по насрещния иск и в тежест на ответника по него, поради което решението следва да бъде отменено и в тези негови обжалвани части.

От страна на жалбоподателя се претендира за присъждане на разноски

за въззивното производство. Съгласно нормата на чл. 78,ал.3 от ГПК ответникът по жалбата и ищец по насрещния иск следва да бъде осъден да му заплати сумата за направените разноски за въззивното производство (с решението на окръжния съд вече е присъдена на дружеството сума за всички направени в това производство разноски при уважаването на първоначалния иск), само каквито са посочени и в представения пред окръжния съд от жалбоподателя списък по чл. 80 от ГПК – сумата 1 800 лв. за изплатен адвокатски хонорар с ДДС и сумата 244 лв. за платената ДТ, общо 2 044 лв. Видно от представените от жалбоподателя фактура от 13.09.2023 г. и платежно нареждане от 20.09.2023 г., изплатено е от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 1 800 лв.

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 93/13.07.2023 г. по т.д. № 216/2022 г. на ОС-Пазарджик В ОБЖАЛВАНАТА НЕГОВА ЧАСТ, с която е осъдено „С.-С.“ЕООД-гр.С. да заплати на „С.г.“ЕООД-гр.В. на основание чл. 265,ал.1,предл.2 от ЗЗД сумата 12 204 лв., ведно със законната лихва, считано от 18.01.2023 г. до окончателното изплащане, както и разноски за заплатена ДТ в размер на 488,16 лв., КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявените с насрещна искова молба, подадена с вх. № 520/18.01.2023 г. до ОС-Пазарджик, от „С.г.“ЕООД-гр.В., ул.“Х.Б.”*, ЕИК ***** против „С.-С.“ООД-гр.С., бул.“И.ш.”**, ЕИК ***** искове с правно основание чл.79,ал.1 във вр. с чл. 265,ал.1,предл..2 от ЗЗД и чл. 86,ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 12 204 лв., представляваща заплащане на дейност по довършване на изпълнението, състоящо се от преправяне, монтиране и сглобяване на метална конструкция оркестрина, чиято изработка е възложена от „С.г.“ЕООД-гр.В. на „С.-С.“ЕООД-гр.С., за която дейност „С.г.“ЕООД-гр.В. е изплатило същата сума на „С.“ООД-гр.В. съгласно фактура №****/14.10.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата 12 204 лв. от датата на подаването на насрещната искова молба 18.01.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, поради НЕОСНОВАТЕЛНОСТ.

ОСЪЖДА „С.г.“ЕООД-гр.В., ул.“Х.Б.”*, ЕИК ***** да заплати на „С.-С.“ООД-гр.С., бул.“И.ш.”**, ЕИК ***** сумата 2 044 лв. – разноси за производството по спора пред апелативния съд.

Решението съгласно нормата на чл. 280,ал.3,т.1от ГПК не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____